

**„Slovo Páně zůstává na věky“
„Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes a až na věky.
(Žid.13:8)**

Oběžný dopis

Vydání 2001

Milovaní v Kristu, Bohem vyvolení, roztroušení po celé Zemi, zdravím Vás ve svatém a drahém jménu našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. Abychom při Jeho příchodu byli vzati do jeho slávy, je naše příprava to nejdůležitější, neboť tak je psáno: „...*panny, které byly připraveny, vešly s ním na svatbu.*“ (Mat.25) „...*a jeho nevěsta se připravila...*“ (Zj.19:7). Tímto krátkým pojednáním nás budou provázet dvě biblická místa:

Nepsal jsem vám, proto že byste neznali pravdy, ale že ji znáte, a že všeliká lež není z pravdy. (1.Jan.2:21)

My z Boha jsme. Kdo zná Boha, poslouchá nás; kdo není z Boha, neposlouchá nás. A po tom poznáme ducha pravdy a ducha bludu. (1.Jan.4:6.)

Jako v každém poučném kázání a ve všech našich knihách, tak i v tomto oběžném dopise bude bohatě zastoupeno Boží Slovo. Od začátku máme před očima dvě věci: Slovo, tak jak vyšlo z úst Všemohoucího, a výklad našeptaný tím starým hadem. Slovo je Duch a život, výklad smrtelný jed. Ti, kteří opravdu věří jak praví Písmo (Jan 7:38) a zůstávají ve Slově pravdy (Jan 15), jsou pravé děti Boží. Ti ostatní, kteří se pachtí za každým výkladem, jsou smíšené semeno. To správné a falešné, porozumění Písma a nepochopení, provázelo lidstvo a později Izrael a potom také církve na celé cestě, a tak to zůstane až do konce.

Nejprve je Slovo-semeno (Luk.8:11). To nelze dostatečně zdůraznit. Jestliže semeno Slova vzejde, bude zjeveno v dětech Božího království (Mat.13:38a). Plevel jsou děti zlostníka (Mat.13:38b). Dva rozsévači seli dvě od základu rozdílná semena, která vyrostla na stejném poli. V čas žně bude pšenice sebrána do nebeské stodoly a plevel, který žil ze stejného deště a zrál pod stejným sluncem, bude spálen (Mat.13:30).

Varování před vysvětlováním a výklady toho, co Bůh řekl, musí být bráno vážně. Na počátku bylo Slovo; výklad přišel později. Apoštol Jan začíná svůj první dopis slovy: „*Co bylo od počátku, co jsme slýchali, co jsme očima svýma viděli, a co jsme pilně spatřili, a čeho se ruce naše dotýkaly, o slovu života, nebo ten život je zjeven, a my jsme viděli, a svědčíme, i zvěstujeme vám ten život věčný, který byl u Otce, a zjeven je nám.*“ (vv.1-2)

Nový zákon začal naplňováním starozákonních prorocství. Ve čtyřech evangeliích je popis našeho Spasitele od Jeho narození až po nanebevstoupení. Bůh zaslíbil, že uzavře Novou smlouvu, dá nám nové srdce, nového ducha a nový život. V Novém zákoně prožíváme naplňování toho. Jan Křtitel byl zaslíbený prorok podle Iz.40:3 a Mal.3:1. Když se čas naplnil, bděl Bůh nad Svým slovem, poslal anděla Gabriela k Zachariášovi

a oznámil mu narození předchůdce: „*A mnohé z synů Izraelských obrátí k Pánu Bohu jejich. Nebo on předejde před obličejem jeho v duchu a v moci Eliášově, aby obrátil srdce otců k synům, a nevěřící k opatrnosti spravedlivých, aby postavil Pánu lid hotový.*“ (Luk.1:15-17).

V Mat.3:1-2 a v kapitole 11:7-14 potvrdil náš Pán naplnění tohoto proroctví službou Jana Křtitele jako toho, který Jemu připravil cestu. V Mar.1:1-3 jsou obě místa ze Starého zákona citována na začátku evangelia. Další potvrzení toho nalézáme v Luk.1:67-80 od proroka Zachariáše.

V Janově evangeliu 1 se Jana, Bohem poslaného muže, dotazovali: „*Ty, kdo jsi? I vyznal a nezapřel, a vyznal: Že já nejsem Kristus. I ptali se ho: Co pak jsi? Eliáš jsi ty? I řekl: Nejsem. Jsi ten prorok? Odpověděl: Nejsem. I řekli jemu: Kdo jsi tedy? Ať odpověď dáme těm, kteří nás poslali. Co pravíš sám o sobě? Řekl: Já jsem hlas volajícího na poušti: Spravte cestu Páně, jakož pověděl Izaiáš prorok“ (19-23).*

Pisatelé evangelií vedeni Duchem svatým kladli důraz na naplnění starozákonních proroctví. Lukáš přímo na začátku píše: „*Poněvadž mnozí usilovali sepsati pořádně vypravování těch věcí, které u nás jisté jsou, jak nám vydali ti, kteří od počátku sami viděli, a služebníci toho Slova byli: Vidělo se i mně, který jsem toho všeho pravé povědomosti z gruntu bedlivě došel, tobě o tom pořádně vypsati, ctihodný Teofile, abys zvěděl jistotu těch věcí, jimž jsi vyučován.*“ (1:1-4)

Muži Boží na počátku byli očitými svědky a mohli dále předávat, co viděli, slyšeli a prožili. Oni nebyli jen pouhými zpravodaji, ale v první řadě služebníky Slova, a od Boha se jim dostalo dokonalého porozumění, a všechno podle Písma seřadili a nám zanechali.

Apoštol Petr je jedním z hlavních svědků prvního příchodu našeho Pána, ale píše také i o druhém příchodu: „*Nebo ne nějakých utipně složených básní následujícíe, známou jsme vám učinili Pána našeho Jezukrista moc a příchod, ale jako ti, kteří jsme očima svýma viděli jeho velebnost.... A máme přepevnou řeč prorockou, kteréžto že šetříte jako svíce v temném místě svítící, dobře činíte, až by se den rozednil, a jitřní hvězda vzešla v srdcích vašich. Toto nejprve znajíce, že žádného proroctví písma výklad nezáleží na rozumu lidském. Nebo nikdy z lidské vůle nepošlo proroctví, ale Duchem svatým puzeni byvše, mluvili svatí Boží lidé.*“ (2.Petr.1:16-21) V čase naplnění svítí zjevené slovo jako jasné světlo do náboženské temnoty.

Apoštol Jan se nezabýval zvěstovatelskou službou svého předchůdce, hlavním tématem jeho poučování byl Kristus, masitým tělem zjevené Slovo. Pravý Boží služebník zvěstuje Slovo, ale Kristus je Slovo. Muž Bohem poslaný je ukazatel cesty, ale Kristus je ta Cesta. Apoštol může obdržené světlo předávat dále, ale Kristus je tím Světlem. Kazatelé mohou mluvit o vzkříšení, ale Kristus je Vzkříšení a Život.

Bůh koná všechno podle Svého Slova. V něm jsou zjeveny Jeho cesty a Jeho vůle. Každý muž Bohem poslaný, který má opravdu nějakou službu skrze povolání, nejprve sám obdrží to dokonalé božské porozumění pro

dokonalé Boží Slovo, a potom je bude v dokonalém pořádku podle dokonalého spásného plánu zařazovat. Od 1. kapitoly Matoušova evangelia můžeme sledovat zanechané stopy, totiž jak se všechna zaslíbení naplnila. To je Boží přesvědčující část Nového zákona, neboť 109 proroctví bylo potvrzeno jako naplněná.

Když se Kristus, Zachránce, narodil, je k tomu v Mat.1:22 psáno: „*Toto pak všechno stalo se, aby se naplnilo, co pověděl Pán skrze proroka, který řekl...*“ (Iz.7:14).

S ohledem na místo, kde se měl narodit, stojí psáno: „*Oni pak řekli jemu: V Betlémě Judově. Nebo tak je psáno skrze proroka...*“ (Mat.2:5; Mich. 5:1).

O Jeho pobývání v Egyptě je psáno: „*A byl tam až do smrti Heródesovy, aby se naplnilo povědění Páně skrze proroka, řkoucího: Z Egypta povolal jsem Syna svého.*“ (Mat.2:15; Oz.11:1)

O povraždění dětí je taková zpráva: „*Tehdy naplněno je povědění Jeremiáše proroka, řkoucího...*“ (Mat.2:17; Jer.31:15).

O Jeho pobytu v Kafarnaum si můžeme přečíst: „*A opustiv Nazaret, přišed, bydlil v Kafarnaum při jezeru Genezaretském, v krajinách Zabulon a Neftalím, aby se naplnilo povědění skrze Izaiáše...*“ (Mat.4:13-14; Iz.9:1-2).

V Luk.4 četl náš Pán z proroka Izaiáše 61 a potom prohlásil: „*Dnes naplnilo se písmo toto v uších vašich.*“ (v.21; Iz.61:1-2). Od Jeho narození až k těm posledním okamžikům se naplňovalo Svaté Písmo.

O Jeho cestě na Golgatu čteme v Janu 19 vícekrát: „*...tak se naplnilo písmo řkoucí...*“ (v.24; Ž.22:18).

„*Potom věda Ježíš, že již všechno dokonáno jest, aby se naplnilo písmo, řekl: Žízním.*“ (v.28-30; Ž.69:21).

„*Stalo se pak to, aby se naplnilo to písmo: Kost jeho nebude zlámána. A opět jiné písmo dí: Uzří, koho bodli.*“ (Jan 19:36; Ž.34:21) „*A opět jiné písmo dí: Uzří toho, koho bodli...*“ (Jan 19:37; Zach.12:10).

V posledních 24 hodinách před Jeho smrtí se při Něm naplnilo přesně 24 proroctví.

Pán s námi mluví

V Lukáši 24 máme příklad toho, co se skutečně stalo, jestliže s naším Pánem putujeme a On s námi může mluvit: „*A počav od Mojžíše a všech proroků, vykládal jim všechna ta písmá, která o něm byla... I otevřeny jsou oči jejich, a poznali ho... I řekli si vespolek: Zdali srdce naše v nás nehořelo, když nám mluvil na cestě a když nám otvíral mysl pro ta místa písmá? ...a řekl jim: Tato jsou slova, která jsem vám mluvil, ještě byv s vámi: Že se musí naplniti všechno, co je psáno v zákoně Mojžíšově a v prorocích i v žalmech o mně. Tedy jim otevřel mysl, aby rozuměli písmům.*“ (Vv.27-45)

Ježíš Kristus, náš Pán, je přece v každém způsobu tentýž. Co činil tehdy, a co prožili Jeho učedníci a novozákonní církve na počátku, musíme

prožít dnes my. Každé proroctví, které se týkalo našeho Pána a Spasitele, bylo ukázáno v naplnění. Apoštol Pavel to shrnuje: „*Vydal jsem zajisté vám nejprve, co jsem i převzal, že Kristus umřel za hříchy naše podle písem, a že je pohřben, a že vstal třetího dne podle písem.*“ (1.Kor.15:3-4).

Při založení novozákonní církve se vylitím Ducha svatého (Sk.2) naplnilo proroctví z Joele 3.

Stále ještě žijeme v biblických dnech. Syn člověka se prochází uprostřed zlatých svícňů. Nyní před příchodem Ježíše Krista opět platí stejný biblický vzor. Prvořadá povinnost Božího služebníka: Zařadit vše, co se týká Božího království podle Písma, je součástí jeho přímého pověření. Naplňuje nás nevýslovnou radostí vědomí, že naši bratři na počátku v Novém zákoně citovali 845 krát ze Starého, a tím postavili spásný plán na biblický základ. To ukazuje jakou důležitost přikládali Slovu Božímu. Ta novozákonní církev je postavena na základě apoštolů a proroků, kde je Ježíš Kristus sám úhelným i závěrečným Kamenem. (Ef.2:20; Zach.4:6-7)

Každé pravé učení je založeno na Slově Božím; každé falešné učení se opírá o výklady. Všechno, co je spojeno s Boží spásným plánem, bylo předpověděno v biblických proroctvích a nepřipouští žádný vlastní výklad. Apoštol Jan objasnil, že žádná lež nemá původ v pravdě a také „...*každý, kdo je z Boha narozen, nečiní hříchu, nebo símě jeho v něm zůstává.*“ (1.Jan.3:9) „...*pro pravdu, která zůstává v nás, a s námi bude na věky.*“ (2.Jan.2) Amen!

Jak jsme viděli, jsou všechna proroctví a předpovědi týkající se prvního příchodu Pána a Spasitele splněna. Tak je to také v tomto čase před Jeho příchodem. Každé Boží Slovo musí pominout v uskutečnění. Když ten čas nastane, nejde již o nějaké učení nebo tzv. zjevení, nýbrž o reálné naplnění. Kristovo narození bylo realitou, Jeho život a služba, Jeho utrpení a umírání, Jeho vzkříšení a nanebevstoupení bylo realitou a Jeho návrat, vzkříšení, proměnění a vzetí vzhůru budou prožitou realitou. Vše se stane tak, jak je psáno a jak bylo zaslíbeno.

Také zaslíbení: „*Aj, já pošlu vám Eliáše proroka, prvé než přijde den Páně veliký hrozný...*“ (Mal.4:5), muselo být nyní naplněno, jak to náš Pán tehdy potvrdil pro budoucnost: „*Eliáš zajisté přijde prvé, a napraví všechny věci*“ (Mat.17:11; Mar.9:12). Také to, co náš Pán oznámil v Luk.17:22-30, musí se nyní splnit. Syn člověka se sám zjevil v stejném způsobu skrze tu dokonalou službu a znamení Mesiáše, jak se to dělo ve dnech Jeho masitého těla. Sk.3:18-21 pojednávají o jednom z hlavních zaslíbení pro církev, které se také musí naplnit. Bůh je vázán Svým slovem, *seslat časy rozvlažení před Kristovým příchodem, neboť tak je to psáno: „Kterého zajisté musejí přijmouti nebesa, až do času napravení všech věcí; což byl předpověděl Bůh skrze ústa všech svých svatých proroků od věků.“* (v.21) To je TAK PRAVÍ PÁN v Jeho Slově. Nejprve musí nastat napravení a potom přijde Pán jako Ženich, aby církev-Nevěstu, která bude bez poskvrny a bez úhony (Ef.5:27), vzal do slávy (1.Tes.4:17). Také všechny předpovědi pro Izrael musí být viděny ve světle prorockého Slova. Návrat Izraele do země otců není pouze nějakým znamením mezi mnohými, ale

znamení, které nám Pán přiblížil symbolem fíkového stromu, který zase ožije (Iz.14:1; Jer.31:10; Ez.36:24; Mat.24:32; Luk.21:24). Praví Boží synové a dcery jsou děti zaslíbení jako Izák (Gal.4:28), věří zaslíbenému slovu a obdrží zaslíbeného Ducha (Sk.2:33).

Veliká událost

V Janu 14 Pán zaslíbil, že odejde, aby nám připravil místo a vrátí se, aby nás vzal k Sobě (v.1-3).

V Luk.24:39 se zjevil Svým učedníkům po Svém vzkříšení a řekl: „*Vizte mé ruce i nohy mé, já zajisté jsem ten. Dotýkejte se mne a vizte; neboť duch těla a kostí nemá, jako mne vidíte mítí.*“

Potom, co Pán Své učedníky o všem poučil, uložil jim jít do světa a učit všechny národy. „*I vyvedl je ven až do Betany, a pozdvih rukou svých, dal jim požehnání. I stalo se, když jim žehnal, bral se od nich, a nesen jest do nebe.*“ (Vv.50-51)

Náš Pán a Zachránce vstal tělesně z mrtvých a řekl Marii z Magdaly: „*Nedotýkej se mne; nebo jsem ještě nevstoupil k Otci svému. Ale jdi k bratrům svým, a pověz jim: Vstupuji k Otci svému, a k Otci vašemu, k Bohu svému a k Bohu vašemu.*“ (Jan 20:17) ON vystoupil na nebesa ve Svém těle a v témž způsobu se opět vrátí, aby vzal vzhůru do slávy všechny syny a dcery Boží: „*Tento Ježíš, který vzhůru je vzat od vás do nebe, tak přijde, jak jste spatřili způsob jeho jdoucího do nebe.*“ (Sk.1:11)

Apoštol Pavel mluví o Kristově příchodu a proměně přirozených těl ve vzkříšená těla. Píše: „*Tak bude i vzkříšení z mrtvých. Rozsívá se porušitelné, vstane neporušitelné; rozsívá se nesličné, vstane slavné; rozsívá se nemocné, vstane mocné; rozsívá se tělo tělesné (něm. př. Bible: duševní - tělo s duší), vstane tělo duchovní. Je tělo tělesné, je i duchovní tělo. Tak i psáno jest: Učiněn jest první člověk Adam v duši živou (živou duševní bytostí), ale ten poslední Adam v ducha obživujícího (v duchovní bytost). Však ne nejprve duchovní, ale tělesné (duševní), potom duchovní. První člověk z země zemský, druhý člověk Pán z nebe (nebeského původu). Jak je ten zemský, takoví jsou i zemští; jaký je ten nebeský, takoví budou i nebeští. A jakož jsme nesli obraz zemského, tak ponese obraz nebeského... Aj, tajemství vám pravím: Ne všichni zesneme, ale všichni proměněni budeme, hned pojednou, v okamžení, k zatroubení poslednímu. Neboť pozoun zatroubí, a mrtví ustanou neporušitelní, a my proměněni budeme. Musí zajisté toto porušitelné obléci neporušitelnost, a smrtelné toto obléci nesmrtelnost.*“ (1.Kor.15:42-53)

Kristus, náš Spasitel, zaujal naše místo, naše hříchy a přestoupení byly na Něho vloženy (Iz.53). ON se za nás stal hříchem, to zlořečenství, které na nás spočívalo, odňal. „*Nebo odplata za hřích je smrt, ale milost Boží život věčný v Kristu Ježíši, Pánu našem.*“ (Řím.6:23)

„*Ale vykoupil nás Kristus ze zlořečenství zákona, učiněn by pro nás zlořečenstvím, (nebo psáno jest: Zlořečený každý, kdo visí na dřevě.) Aby na pohany to požehnání Abrahamovo přišlo v Kristu Ježíši, a abychom*

zaslíbení Ducha přijali skrze víru.“ (Gal.3:13-14) Všechny tyto věci jsou Bohem potvrzené reality.

Spasitel zemřel, prolil Svou krev, zaplatil cenu za naše spasení a my jsme byli s Bohem usmířeni (2.Kor.5:14-21). ON šel také do pekla, porazil smrt a ďábla, a třetího dne byl vítězně vzkříšen z mrtvých. Při Jeho příchodu bude ta již poražená smrt pohlcena ve vítězství a to pomíjitelné oblékne nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost. (1.Kor.15:54-57)

Písmo Svaté mluví o různých příchodech Pána. Když přijde jako Ženich, pak všichni, kteří patří k církvi-Nevěstě a jsou připraveni, vejdou s Ním na svatební hostinu. (Mat.25) Potom budou dva na lůžku, jeden bude vzat a druhý zanechán; dva budou pracovat na poli, dva budou ve mlýně, jeden bude vzat, druhý ponechán. Stane se to přesně tak, jak to říká Boží Slovo: *„Nebo sám ten Pán s zvukem ponoukajícím, s hlasem archanděla a s troubou Boží sestoupí s nebe, a mrtví v Kristu ustanou nejprve. Potom my živí pozůstavení spolu s nimi zachvácení budeme do oblaků, vstříc Pánu v povětří, a tak vždycky s Pánem budeme.“* (1.Tes.4:16-17)

Apoštol Jan se rovněž zaměřil na tento příchod Páně: *„A nyní, synáčkové, zůstávejte v něm, abychom, když by se ukázal, smělé doufání měli, a nebyli zahanbeni od něho v příchodu jeho.“* (1.Jan.2:28) *„Nejmilejší, nyní synové Boží jsme, ale ještě se neokázalo, co budeme. Víme pak, že když se okáže, podobni jemu budeme; nebo viděti jej budeme tak, jak je.“* (1.Jan.3:2)

Řecké slovo „parusie“ ve spojení s příchodem Páně znamená skutečně „osobní, tělesná přítomnost“. Stejný Pán Ježíš, který vstal tělesně z mrtvých a vstoupil na nebesa, se vrátí ve stejném způsobu a my Jej uvidíme, jak On je, a budeme proměněni do Jeho obrazu. V tom bude tajemství velkého spásného Božího plánu uskutečněno: Spasitel přišel k nám, přijal masité tělo, aby v něm zaplatil cenu, prolil Svou krev, dal Svůj život, abychom my mohli z milosti být synové a dcery Boží a byli proměněni do Jeho obrazu.

K tomuto tématu se zcela otevřeně vyjádřil apoštol: *„My pak všichni odkrytou tváří slávu Páně jako v zrcadle spatřujete, v týž obraz proměnění býváme od slávy v slávu, jakožto od Ducha Páně.“* (2.Kor.3:18)

Podle Zjevení 19 budou ti, kteří budou vzati na svatební hostinu Beránka, v nebi jásat: *„Radujme se a veselme se, a chválu vzdávejme jemu. Neboť přišla svatba Beránkova, a Jeho nevěsta se připravila... I řekl mi: Piš: Blahoslavení, kteří jsou k večěři svatby Beránkovy povoláni. A řekl mi: Tato slova Boží jsou pravá.“* (v.19)

Každé zaslíbení ve Slově Božím je spojeno s uskutečněním. Jestliže někdo učí, že Pán již přišel, tak je podvodník a každý, kdo takovému učení věří, je podveden: *„Nebo mnozí bludaři vyšli na svět, kteří nevyznávají Ježíše Krista přišlého v masitém těle. Takový každý je bludař a antikrist.“* (2.Jan.7) Tady není prostor pro slovíčkaření. Ta definitivní autorita Slova Božího musí být respektována všemi, kdo si činí nárok, že věří tak, jak praví Písmo. Každé učení, které neodpovídá zaslíbené realitě, je falešné a vede do bludu. Při každém tématu se stále znovu musíme ptát: „Co k

tomu říká Písmo Svaté?“ Pravé děti Boží věří pravému Božímu Slovu. Ženich byl Slovo učiněné masitým tělem, živá realita. Právě tak bude Nevěsta při příchodu Ženicha proměněna v Jeho obraz a živou realitou.

Zjevení 10

Někteří si ze Zjevení 10 udělali koníčka a rozšiřují k tomu rozličná učení. Zase se musíme ptát: „Co opravdu obsahuje Písmo ve Zjevení 10? Najdeme tam někde něco napsáno o Ženichově příchodu či o Nevěstě? Zjevení 10 se naplní v přesném pořadí a sice verš po verši, jak je to napsáno. Ten silný Anděl sestoupí zahalen do oblaku, s duhou nad hlavou, Jeho tvář svítí jako slunce, v ruce drží otevřenou knihu. „*I postavil nohu svou pravou na moři, levou na zemi.*“ Přesně tak to bude. „*A volal hlasem velikým, jakoby lev řval. A když dokonal volání, mluvilo sedm hromů hlasy své.*“ Tak se to opravdu stane. Nikdo na zemi nemá právo tuto událost zduchovňovat nebo svévolně vykládat.

Musí se snad Bůh doprošovat o svolení, jestli má právo adresovat nám Své vlastní Slovo tak, jak je psáno? Pro lepší porozumění - citace z hebrejského překladu Bible od Davida H. Sterna. Tam stojí slovo šofar, kde my máme slovo pozoun. Bez komentáře budou všichni Zjevení 10 vidět ve správném světle. Nejprve musíme pochopit, že sedm pozounových andělů jsou částí sedmé pečeti. My se přece nemůžeme zastavit při čtení 8. kapitoly u prvního verše, ale musíme číst dále, abychom se dozvěděli, co sedmá pečeť opravdu obsahuje a co vyjadřuje. Podle toho co je psáno, se nyní můžeme zkusit, zda opravdu věříme tomu, co říká Písmo.

„*A když otevřel pečeť sedmou, stalo se mlčení na nebi, jako za půl hodiny. I viděl jsem těch sedm andělů, kteří stojí před obličejem Božím, jimž dáno sedm trub – šofar.*“ (8:1-2)

„*A těch sedm andělů, kteří měli sedm trub – šofar, připravili se, aby troubili.*“ (v. 6)

„*I zatroubil první anděl na pozoun – šofar...*“ (v.7).

„*Potom zatroubil druhý anděl na pozoun – šofar...*“ (v.8).

„*A třetí anděl zatroubil na pozoun – šofar...*“ (v.10).

„*Potom čtvrtý anděl zatroubil na pozoun – šofar...*“ (v.12).

Ve druhé části 13. verše čteme: „*Běda, běda, běda těm, kteří přebývají na zemi, pro jiné hlasy pozounů – šofar tří andělů, kteří mají troubiti.*“

„*Potom pátý anděl zatroubil na pozoun – šofar...*“ (9:1).

„*Tedy šestý anděl zatroubil na pozoun – šofar...*“ (9:13).

Klíčové slovo je tady „pozoun“ – „šofar“.

Potom co šest andělů odtroubilo na šofar, zbývá ještě jeden. Proto nacházíme zvláštní oznámení, „*Ale ve dnech hlasu sedmého anděla, když bude troubiti na pozoun – šofar, dokonáno bude tajemství Boží, jakož důvěrně zvěstoval Svým služebníkům prorokům jako radostnou zvěst.*“ (10:7) Naplnění toho nalézáme v 11. kapitole v 15. verši, neboť tak to tam stojí psáno: „*A sedmý anděl zatroubil na pozoun – šofar, i stali se hlasové velicí v nebi řkoucí: Učiněna jsou království světa Pána našeho a Krista*

jeho, a kralovati bude na věky věků.“ Celá záležitost je dokonale seřazena. Je sedm andělů církve, a je sedm pozounových andělů. Tou Bohem nařízenou službou ve dnech hlasu sedmého anděla církve byla všechna tajemství Slova od 1. Mojžíšovy až po Zjevení zjevena. Církev-Nevěsta je živena Slovem, duchovním pokrmem, který byl uskladněn. Ona se připravuje na příchod Ženicha a obdrží živou víru k vytržení. Ve stanoveném čase bude vzata do slávy ke svatební hostině (Zj.19:1-9).

Jestliže zatroubí sedmý pozounový anděl na šofar, tajemství Boží bude skončeno a bude vyhlášeno panování Krista. Tak je to napsáno a tak to bude. Ó, jak dokonale je nám zjeven Boží spásný plán. Čest Bohu na výsostech! Co je to za člověka, který se opovažuje Bohu odporovat a Jeho Slovo připravovat o moc, a to, co Svaté Písmo tak jasně a zřetelně učí, nahrazovat vlastními výklady? V ústech Božích služebníků zůstane každé Boží slovo pravdou! (1:Krá.17:24)

Pokaždé se musíme znovu tázat: „Co k tomu říká Písmo?“, neboť na každou biblickou otázku je v Bibli odpověď. Klíčové slovo ve Zj.10 je **řvát**. Pán je ten Lev z kmene Judova (Zj.5:5). Podle Zj.10:3 bude **řvát** jako lev. V Ozeáši čteme: *„I půjdou za Pánem řvoucím jako lev; on zajisté řváti bude, takže se strachem přiběhnou synové od moře.“* (11:10)

Prorok Joel předpověděl: *„Pán řváti bude ze Siona, a z Jeruzaléma vydá hlas svůj, takže se třásti budou nebesa i země, nebo Pán je útočiště svého lidu a záštita synů Izraele.“* (3:16) Z tohoto verše lze bez dalšího snadné poznat spojení k dětem Izraele, když bude Pán řvát jako lev.

Abychom seznam svědků doplnili a vše bylo založeno na výpovědi alespoň dvou nebo tří svědků, věnujme ještě pozornost svědectví proroka Amose: *„I řekl: Pán řváti bude z Siona, a z Jeruzaléma vydá hlas svůj...“* (1:2)

Ve Zjevení 10 Pána nedoprovází ani anděl ani Nevěsta. Jako Josef ve Starém zákoně nechal svoji pohanskou nevěstu – manželku v paláci, aby se po druhé zjevil svým bratřím, tak Pán Svoji Nevěstu - Svou ženu z národů zanechá ve slávě a zjeví se Svým bratřím, Židům. **„Ona zůstala v paláci, když se dal poznat svým bratřím. Potom, co Ježíš byl Svým vlastním lidem odmítnut, zvolil si Nevěstu z pohanů, a odtud ji vezme do paláce, vzhůru do slávy, do domu Svého Otce k velké svatební hostině, a ještě jednou krátce sestoupí dolů, aby se dal poznat Svým bratřím, těm 144 000. Vidíte, jak jsou ty symboly dokonalé?“** (Citát z Knihy pečetí od W. Branhma) Až když On jako původní majitel postaví Svou nohu na moře a na zemi, bude řvát jako lev. To je přesně ten okamžik, kdy promluví sedm hromů. To je **TAK PRAVÍ PÁN** ve Svém Slově.

Pokud někdo tvrdí, že se to již stalo, tak popírá Písmo jako nejvyšší autoritu a zjevně je sveden zvráceným duchem, že uvěřil nějakému výkladu místo reálnému naplnění. Pravý Boží muž s Božím povoláním nebude ani okamžik věřit výkladům Zjevení 10 anebo jiných biblických míst. Neboť žádná lež nemá původ v pravdě a každý vlastní výklad je lež.

Je absolutně nutné, nechat každé místo Písma tak jak je. Až Pán přijde, aby vzal domů Svou Nevěstu, je o Něm řeč jako o Ženichovi. Až přijde, aby se zjevil Izraeli, pak je Andělem smlouvy (2.Moj.3:7-10; Sk.7:30-38; aj.). Jako to bylo na počátku Nového zákona, tak je to i nyní. Každá zaslíbená událost bude korektním způsobem spojena s naplněním.

Countdown se odpočítává

„Tedy řekl: Odejdi Danieli, nebo zavřena jsou a zapečetěna slova ta až do času jistého.“ (Dan.12:9)

Všechno, co bylo předpověděno pro poslední čas, mělo zůstat zapečetěno do konečného času, neboť až když přijde čas naplnění toho, co bylo oznámeno, bude otevřeno naše porozumění. Ten čas zde nyní zjevně je a nebude žádné další prodlevy: *„...neboť Pán vykoná svůj soud na zemi rychle a úplně.“ (Řím.9:28)*

„Nebo takto praví Pán zástupů: Po malém času, aj, já ještě jednou pohnu nebem i zemí, a mořem i souší.“ (Ag.2:6; Žid.12:26)

Prorok Daniel viděl čtyři po sobě následující světová království symbolicky znázorněná ve dvou různých viděních v kapitole 2 a 7: sochu z různého materiálu a čtyři šelmy, které vždy představovaly charakter těch říší. Ty popisy se mezi sebou doplňují a zjevují důležité podrobnosti. V 2. kapitole vidíme poslední světové království až k jeho závěrečnému stádiu: nohy, chodidla, dokonce deset prstů, které jsou z části ze železa a z části z jílu. Ani tento symbolický popis nepotřebuje výklad; ten vlastní význam je napsán: *„Království pak čtvrté bude tvrdé jako železo. Nebo jako železo drobí a zemdlévá všechno, tak pravím, jako železo, které potírá všechno, i ono potře a potříská všechno.“ (Dan.2:40)* Dozvídáme se o těch dvou od základu různorodých materiálech, z nichž toto království sestává. Mluví se o železné síle západních průmyslových zemí a o nemocném hospodářství východoevropských zemí.

O toto sjednocení se nyní jedná; musí ho být nyní dosaženo, ačkoliv východ a západ je ve své struktuře zcela rozdílný. *„Že pak jsi viděl nohy a prsty z části z hlíny hrnčírské, a z části ze železa, království rozdílné znamená, v němž bude něco z pevnosti železa, tak jak jsi viděl železo smíšené s hlínou ničemnou. Ale prsty noh z části z železa a z části z hlíny znamenají království z části mocné, z části k potření snadné.“ (2:41-42)* Toto Písmo se nám naplňuje před očima ve Sjednocené Evropě.

Ty dva rozdílné systémy se sjednotí, ale nesmíchají, jako se nesmísí železo s hlínou (Dan.2:43) Oni musí při sobě držet podle Zj.17:17: *„Neboť dal Bůh v srdce jejich, aby činili vůli jeho, a aby se sjednomyslnili, a království své šelmě dali, dokud by nebyla vykonána slova Boží.“* V Danieli 2 je tento vývoj jasně zařazen na konec posledního období, když Pán, ten Bůh nebes zřídí Svě království, které nikdy nemůže být zničeno. (v.44)

V Dan.7 jsme informováni o podrobnostech, jichž se tu můžeme jen dotknout. Ten prorok viděl čtyři světové říše, symbolizované čtyřmi šelmami. Z dobrého důvodu se zajímal hlavně o čtvrtou šelmu. To je

přesně ta informace, kterou dnes potřebujeme. „*Tedy žádostiv jsem byl zprávy o šelmě čtvrté, která byla rozdílná od všech jiných, hrozná velmi; zuby její železné, a pazoury ocelové, která zžírala, potírala, ostatek pak nohama svýma pošlapávala.*“ (v.19)

Římská říše je ta poslední. Započala vládou císaře Augusta v roce 30 př.n.l. Apoštol Pavel byl Žid z kmene Benjamin (Řím.11:1), narodil se ale již jako římský občan (Sk.22:22-29). V průběhu času tato říše byla a nebyla a zase bude. „*Řekl takto: Šelma čtvrtá znamená království čtvrté na zemi, které bude rozdílné ode všech království, a zžítře všecku zemi a zmlátí ji a potře ji.*“ (Dan.7:23)

To nemůže být řečeno jasněji. Poslední světová velmoc globálně zahrne všechny tři oblasti: politickou, hospodářskou a náboženskou sjednocenou v trojjedinosti. Tak si podmaní celý svět na všech úrovních. Kdo je obeznámen s novodobou historií, která je pro konečný čas tak důležitá, bude vědět, že po druhé světové válce vznikly dvě velmoci. Na konferencích v Teheránu, Jaltě a Postupimi si vítězné velmoci svět rozdělily. Sovětskému svazu připadl východ, USA západ. Německo jako středoevropská země bylo rozděleno a ten kontinent rovněž. Potom následovala léta studené války.

25. března 1957 západní země v Římě podepsaly hospodářské smlouvy, známé jako „římské smlouvy“. Roku 1960 vypukla kubánská krize, kterou studená válka vyvrcholila. 13. října 1960 generální tajemník Nikita Chruščov si vyzul botu ve shromáždění OSN a tloukl jí do pultu a rozzlobeně křičel: „My se nikdy nesjednotíme! Nikdy se nesjednotíme!“ V srpnu 1961 málem došlo ke zkoušce sil supervelmocí v Berlíně, když šedesát ruských tanků na Checkpoint Charlie na východní straně zaujalo pozice. Na západní straně stály americké tanky, rovněž nabitě ostrou municí. Musela to být ruka Pána, která v posledním okamžiku zabránila vojenskému konfliktu.

Roku 1978 byl za papeže zvolen východoevropan Polák Karol Wojtyła, zvolil si jméno Jan Pavel II., který vejde do dějin jako mírový papež. V roce 1985 se dostal v Moskvě k moci Michail Gorbačov. Mírový proces se dal do pohybu, když Lech Walesa v Gdaňských loděnicích s podporou Vatikánu organizoval stávky, kterými se protestovalo proti komunistickému systému. Průlom nastal roku 1989 pondělními evangelickým kostelem organizovanými pochody proti komunistickému systému ve východoněmeckých městech. 9. listopad 1989 se stal historickým dnem, Brandenburská brána v Berlíně byla lidem NDR otevřena a zeď se začala bourat. V letech 1989/90 byl komunismus poražen, a všechny národy pod sovětskou nadvládou získaly nezávislost, a Německo bylo sjednoceno. V září 2001, jen několik dnů po teroristickém útoku na USA, pronesl Vladimír Putin, ruský prezident, v německém Bundestagu v Berlíně projev v němčině a řekl: „**Studená válka provždy pominula. Přešli jsme do nové fáze vztahu mezi Východem a Západem. Všichni jsme částí Sjednocené Evropy.**“

Od začátku devadesátých let přestal být východní blok velmocí a nastal proces sjednocování, do něhož jsou zahrnuty východní země. Teroristický útok 11. září 2001 na USA nebyl zaměřen jen proti světovému obchodnímu centru v New Yorku nebo na Pentagon ve Washingtonu, ale byl to úder zaměřený proti zbývající supervelmoci. Ve Zj.13 v druhé části je tato velmoc popsána, která nevyšla z moře národů, což znamená množství lidu a řečí (Zj.17:15), jak je to zde v Evropě, ale v zámoří ze země, a má dva rohy jako Beránek. Rohy v biblickém proroctví symbolizují soustředěnou moc, hlavy symbolizují panování a vlády. Je to tedy křesťanský protestantský národ s velkou politickou a hospodářskou silou, ale není náboženskou velmocí. Pak však bude i tato světová velmoc řečí té vlastní velmoci konečného času mluvit a přiměje celou zemi k tomu, aby všichni tuto skutečnou moc, totiž „Sjednocenou Evropu“, uznali.

Čas, ve kterém USA sehrávaly úlohu světové policie a prezentovaly se jako velmoc, pominul. Proroctví konečného času se nyní plní ve Sjednocené Evropě, s Římem jako hlavním náboženským městem, který je uznáván všemi politickými a náboženskými vůdci a systémy. Není to náhoda, že ve Frankfurtu n/Mohanem, v hlavním finančním centru, se nenachází toliko německá spolková banka, nýbrž také evropská centrální banka. Mírové rozhovory se přesunuly od amerických politiků na politiky Evropské unie. Arabské národy již dávno definitivně ztratily důvěru v USA, obzvláště po bombardování Afganistanu, kde trpí nevinné civilní obyvatelstvo. Velice podnětné bylo tiskové prohlášení z 26. října 2001, v němž ministři zahraničí Francie a Itálie požadovali, aby se nová vláda Afganistanu utvořila v Římě.

Doopravdy vidíme proroctví konečného času naplněné před svými očima - Sjednocenou Evropu jako Starořímskou říši, která se opět dostala k moci. Izrael se v době Kristova příchodu nacházel pod římskou nadvládou a již několik let má zvláštní status s Evropskou unií.

Mírový proces s Izraelem, jde především o Jeruzalém, proběhne, až bude uzavřena smlouva podle Dan.9:7. Vůči Jeruzalému Vatikán a Evropská unie zaujmou stanovisko arabského světa a budou trvat na tom, aby „svaté město“ obdrželo mezinárodní status. Generální tajemník OSN Kofi Annan se během říjnové návštěvy Izraele vyjádřil: „O Jeruzalému nebude rozhodovat pan Barak, ani pan Arafat; o Jeruzalému se bude rozhodovat ve společnosti národů.“ Takové prohlášení mluví za všechny knihy. Skrze ústupky se dostane Izraeli povolení budovat chrám. Přesto Jeruzalém zůstane kamenem přetěžkým pro všechny národy (Zach.12:3). Potom, co bude dosaženo zdánlivého míru, přijde vojenský úder. Během uplynulých let stála americká vláda na straně Izraele, zároveň ve smlouvách z Oslo a z Camp Davidu naléhala na to, aby uprostřed Izraele vzniklo více autonomních oblastí. Bushova administrativa z útoku na USA vyvodila, že to bylo jen kvůli jejich postoji k Izraeli. To má za následek, že požaduje Palestinský stát a řešení otázky Jeruzaléma u jednacího stolu. Proč politici jednou neuváží, že arabské země zaujímají

640 x větší rozlohu než Izrael? Copak ta plocha není dost veliká, aby tam nechali žít všechny arabské Palestince? Ale i tento vývoj vede k tomu, že Písmo se naplní.

Je jen jedna instituce, ke které vzhlížejí všechny národy, politici a náboženští vůdci a to je Vatikán. Vatikán jako mírového zprostředkovatele přijmou židovští partneři rozhovorů skepticky a delegace OOP s otevřenou náručí. To se již děje na úrovni ministrů zahraničí. Brzy se naplní: *„Když dějí: nyní je pokoj a bezpečnost...“*

Od 1. ledna 2002 má dvanáct evropských zemí společnou měnu, euro. Bez výměny můžeme platit v Aténách, Madridu, Paříži, Vídni, Berlíně, Amsterdamu, Bruselu atd. stejnými penězi. Evropská vlajka má věnec z dvanácti hvězd. Tento symbol je převzat ze Zjevení 12, kde je ukázána žena korunovaná dvanácti hvězdami. Je to víra katolicky zaměřené Evropy, že to představuje Marii. Proto také papež Sjednocenou Evropu posvětil „neposkvrněnému srdci Marie“. Rovněž je pozoruhodné, že sedm bankovek euro má na rubu most. Na lícové straně jsou vyobrazena okna a brány, na zadní straně mosty a evropský kontinent. Římští císaři se honosili titulem „pontifex maximus“, což znamená „velký stavitel mostů“. Když se pohanský Řím stal papežským Římem, převzali papežové také ten titul „pontifex maximus“ a to až dodnes. Mosty na euro bankovkách ukazují rozmanitá spojení od evropského kontinentu do celého světa. Dokonce bankovky i evropská vlajka vedle jiných událostí mohou být zařazeny podle biblických proroctví.

Od nynějška již nebude světové obchodní centrum v New Yorku, ale ve střední Evropě. Aby těm symbolům byl propůjčen význam, bylo světové obchodní centrum v New Yorku zničeno, aby ekonomická moc byla přemístěna tam, kam vlastně náleží. Od 11. září 2001 již není nic v USA, jak to bylo, země již nikdy nebude taková jako předtím. Přešli jsme do poslední fáze proroctví konečného času, která pomíjí v realitě.

Abychom pochopili, proč také Irák, jedna z hlavních islámských zemí, je stále znovu zatahován do událostí v té oblasti, musíme opět jít k biblickému proroctví. Ve Zj.9:13-21 je zpráva, že u Eufratu, který protéká dnešním Irákem, jsou svázáni čtyři andělé soudu k měsíci a roku, ke dni a hodině. Tam v krajině Basra, což znamená v naší řeči „ráj“, se nacházela kolébka lidstva. Odtamtud ve velikém čase soužení přijde zničení, přičemž bude usmrcena třetina lidstva.

Útok bude namířen hlavně proti Izraeli, ale budou do toho zataženy všechny národy země, a zřejmě dojde k použití chemických a biologických zbraní (Zach.12:3; 14:12). Při té příležitosti nezůstanou USA ušetřeny před zničením. Prorok 20. století, William Branham, viděl konečný čas v sedmi viděních již roku 1933. V posledním vidění viděl USA zcela zničené po vojenském útoku. **„Nuže, potom jsem se obrátil a viděl Spojené státy jako doutnající požářiště. Skály byly rozpuštěné. Kmeny hořely. Něco je zapálilo. Rozhlížel jsem se a kam jen jsem dohlédl, bylo všechno zničeno“.** (Kázáno 6.8.1961)

Nyní všechny tyto věci vidíme podle biblického proroctví Starého a Nového zákona v přípravě a jdoucí vstříc svému naplnění. V druhé světové válce byly následky zlé. 55 milionů lidí zahynulo. Když začne „svatá válka“, zahynou dvě miliardy lidí, totiž třetina lidstva. S hlubokou vděčností můžeme zvolat s apoštolem Petrem: „*A máme přepevnou řeč prorockou, kteréžto že šetříte jako svíce v temném místě svítící, dobře činíte...*“ (2.Petr.1:19) Apoštol Pavel tento „den Páně“, který bude hořet jako pec a ty věci, které k tomu patří, měl před očima, když psal: „*Ale vy, bratři, nejste ve tmě, aby vás ten den jako zloděj zachvátil. Všichni vy synové světla jste, a synové dne. Nejsme noci, ani tmy.*“ (1.Tes.5:1-5) Od té doby, co je prorocké Slovo tak nádherně zjeveno, stalo se nám jasným světlem. Jsme skutečně nejlépe informovaní lidé na zemi, můžeme poznat ten den a zvěst, a našli jsme milost před Bohem.

Jestliže se již nyní připravují věci, které se stanou až Ženich Nevěstu vezme do nádhery, jak blízko je potom příchod našeho Pána Ježíše! „*Aj, přijdu rychle. Blahoslavený, kdo ostráhá slov prorocství knihy této!*“ (Zj.22:7) Jistotně můžeme zvěstovat: „*Aj, ženich přichází...*“ Zcela jistě zaznívá poslední volání. To věčně platné evangelium království Božího je všem národům kázáno k svědectví. Nechť naše lampy jasně svítí a naše nádoby jsou naplněné olejem Ducha. Nyní prožijeme navrácení a závěrečné projevení moci Boží.

Do roku 2002 Vám všem přeji bohaté Boží požehnání, které se viditelně zjevuje. Bratřím v lokálním sboru v naší zemi, v Evropě a v celém světě děkuji za dobrou spolupráci. Všude lidé myslí na to, že bratr Frank byl Bohem přímo od samého počátku použit k tomu, aby nesl zvěst do Evropy, Asie, Afriky, ano, do celého světa.

Bratřím v Africe, kteří mají problém s učením o „Manželství a rozvodu“, musí být řečeno, že musí opustit vlastní myšlení a respektovat Slovo Boží k tomuto tématu, jako to dělají při jiných tématech. Apoštol Pavel na základě Božího povolání odpověděl také na tuto otázku. Stejně to učinil William Branham. Musíme si všimnout jednotného čísla v textu, na kterém je to závislé: „*...ale z důvodu smilstva má mít každý muž ženu a každá žena svého muže*“ (1.Kor.7:2). Všechny argumenty jsou neplatné. Biblické otázky jsou zodpovězeny Biblií, také prastará otázka o manželství rozvodu a nových sňatcích.

TV vysílání

Mám na srdci celý svět dosáhnout masovými médii. Bůh již mnohé dveře otevřel pro 30 minutová vysílání. Kde v celém světě mají bratři možnost ve svém městě nebo státě vysílat, dejte nám, prosím, vědět. Pro úsporu času se to může stát i prostřednictvím internetu. Prosím, vzpomínejte mne a našich milých bratrů Leonarda Russe a Paula Schmidta a všechny, kteří v církvi a v misii slouží, denně ve svých modlitbách.

Srdečně děkuji všem, kteří se podílejí svými desátky a příspěvky na výlohách tohoto světového misijního díla. Pro mne to není samozřejmost, ale důkaz respektu před Bohem a Jeho Slovem, v němž přikázal dát desátek nikoliv někam podle vlastního uvážení, ale do obilnice, aby pokrm mohl být rozdáván (Mal.3). Že Pán před námi ten stůl stále nově prostírá a zjevené Boží Slovo můžeme jako čerstvý pokrm rozdávat (Mat.24:45-47; Luk.12:41-46), jsme viděli v naplnění v celém širém světě a jsme za to vděční. Ten věrný Bůh nechť odplatí všem stonásobně, je mojí modlitbou.

Ze sedmi euro bankovek přinášíme zobrazení dvou, s mosty z Evropy do celého světa.

Blahoslavené naše oči, protože vidí, a naše uši, protože slyší (Mat.13:16), jak se před námi naplňuje biblické proroctví.

„...bezbožní zajisté páchatí bezbožnost budou, aniž čemu porozumí kdokoliv z nich, ale moudří porozumějí.“ (Dan.12:10)

13. října 2001 připomněl největší místní deník svým čtenářům pod titulkem „Rezervovaná smrt“, co se přihodilo Ewaldu Frankovi 1976. Datum tehdejší plánované cesty mám ještě dnes ve svém kalendáři, a co jsem skutečně prožil, si dobře pamatuji. Odlet z Bombaje v 9.15 h, přistání v Madrasu v 11.25h. Letenku jsem si již z kanceláře vyzvedl. Po startu se stroj vzňal a 95 pasažérů zahynulo. V seznamu pasažérů bylo zaneseno i mé jméno. Kdo si dokáže představit, co pociťuji, když myslím na to, že Pán ve Své věrnosti mi v onu středu dopoledne kolem desáté hodiny a ještě jednou asi kolem 11.20 h přikázal: „Můj služebníku, odřekni cestu do Indie!“ Uposlechl jsem, telegraficky jsem odřekl a tak unikl jisté smrti.

Přesně na den po pětadvaceti letech jsem byl v Indii bratry přivítán tradičním způsobem girlandou na krku.